

Navigating Interpretive Processes in Pedagogical Ecosystems

Multiple-Perspective-Taking in Teachers'
Interpretations of Challenging Behavior

Astrid Ottenheim-Vliegen

Met weten hoe het zit, weet je nog niet hoe het werkt.

Met weten hoe het werkt, weet je nog niet hoe het beter werkt.

En met weten hoe het beter werkt, weet je nog niet of het ook werkelijk beter heeft gewerkt.

Een protocol is een herinnering. Pas als het een recept wordt, raken de andere wegen zoek. De bedoeling? Die ligt dan ergens onder het tapijt.

Ik zie, ik zie wat jij niet ziet, en ik wil graag begrijpen wat jij ziet en hoe je dat ervaart.

De context, dat zijn ook jij en ik. En wat we ervan maken.

Voordat ik iets als onzin terzijde schuif, wil ik eerst begrijpen waarom iemand het zo doet. En wat maakt dat ik dat als onzin zie?

Eerst de kaas en dan de saus.

Als iemand iets moeilijk vindt, waarom zouden we het dan nog moeilijker maken door er niemand van te maken?

Als je je niet voorneemt om meervoudig perspectief te nemen, volg je als vanzelf je eigen perspectief.

Een onderzoeker kan, net als een schilder, niet alleen zichtbaar maken wat er is, maar ook wat zichtbaar kan worden.

Ik ben lekker efficiënt! Waar blijft dan lekker effectief?

Verbod op verwondering is als het kind met het badwater laten wegvloeien.

Empathie kent haar grenzen. Meervoudig perspectief nemen begint daar dan echt.

Waar is mijn praktijk gebleven? Onder de toolboxknop.

